

263. Nagy Úristen

Bécs, 1774.

Nagy Úr - Is - ten, di - csé - rünk,
Menny és föld is mi - vé - lünk

Di - csér - jük Te nagy e - ró - det.
Lát - ja és cso - dál - ja mű - ved.

Mind - ö - rök - től a - ki vagy,

Vál - toz - hat - lan szent Úr vagy.

2. Mind, aki csak dicsérhet, Mind, kerubok és szeráfok, Téged egyre dicsérnek Zengő angyalmiriádok, Éneklík szent békében: Szent, szent, szent a nagy Isten.

3. Hű apostolok kara Együtt régi prófétákkal, Minden szentek tábora, Dicsérete hozzád szárnyal, Vértanúk sokasága, Mind Te szent neved áldja.

4. Mind e földkerekségen Nagy és kicsiny mind dicsérnek, Néked, szent Atyaisten, Száll a mennybe hálaének, S egyszülött szent Fiadnak, Kít szívből magasztalnak.

5. Tisztelik a Szentlelket, Mert Ő szent tanításával Gazdagon táplál minket, És mindenkor megvigasztal Veled, áldott Megváltó, S Atyaisten, Alkotó!

Szent Ambrus (339 körül–397) után

3. Jézusom kérlek, tisztítsd meg és őrizd meg szívem, Jóságod tükrözze vissza, ragyogjon fényesen!

Sugára a napnak...

4. Jézusnak leszek sugára, Ő fényt ad és erőt, Néki szolgálok és ott fenn örökre látom Őt.

Sugára a napnak...

Nellie Talbot (1874–1910)

440. Mily csodás változás

Charles Hutchinson Gabriel
(1856–1932)

Mily cso - das vál - to - zás tör - tént
 az él - tem - be', Mi - ó - ta szí - vem Jé - zu -
 sé! Lel - ke - met drá - ga fény, é - gi
 fény töl - ti be, Mi - ó - ta szí - vem Jé - zu -
 sé. Mi - ó - ta szí - vem Jé - zu - sé, Mi -
 ó - ta szí - vem Jé - zu - sé, Lel - ke -
 met, mint az ár, Szent ö - röm töl - ti már, Mi -
 ó - ta szí - vem Jé - zu - sé.

2. Elhagytam vétkeim kárhozott, rossz útját, Mióta szívem
Jézusé. Jó Atyám felkarolt s ajkam mond hő imát, Mióta szívem
Jézusé.

Mióta szívem...

3. Hit, remény, szeretet tölti be szívemet, Mióta szívem Jézusé.
Semmi már nem ijeszt, nem gyötör engemet, Mióta szívem
Jézusé.

Mióta szívem...

Rufus Henry McDaniel (1850–1940) – Iványi Tiborné

441. Most, most még

John Robson Sweeney
(1837-1899)

Most, most még if - jú ko - rod - ban Add át

Jé - zus-nak szí - ved, Míg ö - röm, re-mény, vi -

dám kedv, If - jú-ság, e - ró ti - ed! Míg a

nap_____ ra-gyog - va fény - lik, Jöjj az

Úr - hoz, el ne késs, Jé - zu -

sod - nak élj szí - ved - ben, S légy ö -

röm - mel tett - re kész!

2. Hogy csak Ő szíved lakója, Bizonyítsa életed, Hírül adva, hogy
Igéjét Te is híven követed!

Míg a nap...

3. Búban úgy, mint jó napokban Add időd, erőd neki, S hogyha küld, siess örömmel Országát terjeszteni!

Míg a nap...

Ford.: Vargha Tamás (1890–1968)

442. Öröm van a mennyben George Frederick Root
(1820–1895)

Ö-röm van a menny-ben, zeng-ve száll sza-va,
Hű A-tyánk e-lé-je mily si-et-ve megy!
Ö-röm van a menny-ben, zeng-ve száll sza-va,

Fine

El-ve-szett fi-ú ke-rült ha-za.
Van-e most, kit így ö-lel-ne meg?
Visz-sza-zen-gi szí-ve-ink da-la.

Uj-jong már az an-gya-lok ka-ra,

Da Capo

Jé-zus vé-re hoz-ta őt ha-za.

2. Öröm van a mennyben egy bűnös fölött, Mert szívébe béke költözött. Kit gyötört az ördög, végre most szabad, Száll imája drága vér alatt.

Ujjong már...

3. Öröm van a mennyben, zengve száll szava, Győzelemnek új örömdala. Bűn halottja él már, ó, dehogy halott! Elveszett, de megtaláltatott.

Ujjong már...

George Frederick Root (1820–1895) – Sréter Ferenc
(1894–1988)

443. Szívemben öröm dalol

Szí-vem-ben ö - röm da - lol, ö - röm da - lol

az én szí-vem - ben, Az én szí-vem - ben,

az én szí - vem- szí - vem - ben

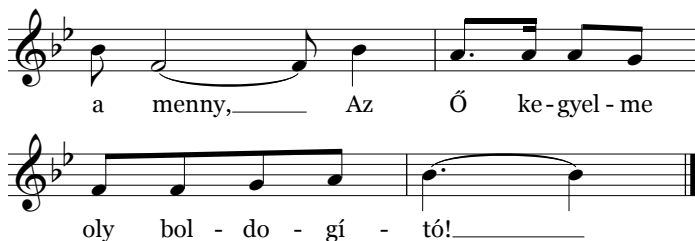
Ö - röm da - lol, ö - röm da - lol

az én szí - vem - ben. Vé - rét di - csé -

rem._____ Bol-dog a szí-vem, Ve-lem van

a menny, — Az Ő ke-gyel-me oly bol-do - gí-

tó!_____ Bol-dog a szí-vem, Ve-lem van

2. Szívemben hála, hála, hála, hála az én szívemben, Az én szívemben, Az én szívem- szívemben Hála, hála, hála, hála az én szívemben.

Vérét dicsérem...

3. Szívemben béke, béke, béke, béke az én szívemben, Az én szívemben, Az én szívem- szívemben Béke, béke, béke, béke az én szívemben.

Vérét dicsérem...

4. Szívemben nyugalom van, nyugalom van az én szívemben, Az én szívemben, Az én szívem- szívemben Nyugalom van, nyugalom van az én szívemben.

Vérét dicsérem...

5. Szívemben béke, hála, öröm dalol az én szívemben, Az én szívemben, Az én szívem- szívemben Béke, hála, öröm dalol az én szívemben.

Vérét dicsérem...

S. Rams

444. Találsz-e boldog életet

2. Az Üdvözítő vár reád, A bűnöd elveszi. Ne késs, szíved ne érje
vád, Kiálts „igen”-t neki!

Ne mulassz...

3. Ne mondd: mit érek most vele! Ki kincset kap, nem vár. Ma
légy Uradnak gyermeke, Ne játssz, a perc elszáll!

Ne mulassz...

4. Szeresd te ifjú életed, Ébredj, időd siet! Világ, test, Sátán törbe
ejt, Legyen az Úr tied!

Ne mulassz...

H. Gartmann – Sréter Ferenc (1894–1988)

445. Zengjen az ének

Sprecher László

Zeng - jen az é - nek, ví - gan száll - jon

Há - la - a - dás az Úr e - lé!

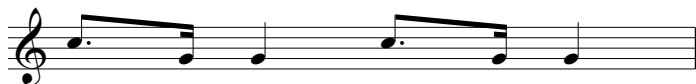

Ör - ven - de - ző szent szol - gá - lat - tal

Fine

Men - jen e - lé - je, ki Ö - vé!

És a föld tud - ja meg:

Al - ko - tó Is - ten, Ő az Úr!

Men - je - tek, szent se - reg,

Da Capo

Szól - jon a síp és peng - jen a húr!

2. Jézus, ki értünk vérét adta, Menny seregével már közel. Szent és dicső lesz majd uralma, Zengje az ajkunk: ó, jövel! És a föld tudja meg: Értünk jön Ő, Övé vagyunk! Bűn s halál félreáll, Mennyei jelre ha indulunk.
Zengjen az ének...

Sprecher László

446. Ahol ott van Jézus

A - hol ott van Jé - zus, Ott biz-ton va -

gyok, Min - de - nütt, hol ott van Ő,

Tűn-nek a ba - jok. Bár-hol, a - hol

Jé - zus nines, Nines ö - röm, se fény,

Min-de-nütt, hol Ő van, Bol-dog va-gyok

én. A - hol ott van Jé - zus,

min-de-nütt, min-de-nütt, A - hol ott van

Jé - zus, a nap ra-gyog-va süt.

2. Ahol ott van Jézus, Nem leszel magad, Ha mindenki elhagy is,
Jézus hű marad. Lakj a pusztaságban bár, Elhagyott helyen, Ahol
ott van Jézus, Nincsen félelem.

Ahol ott van...

3. Ahol ott van Jézus, Alszom édesen, Bár dühöngjön vad vihar S
zúgjon vészesen, Mert tudom, hogy hű keze Biztos oltalom. Ahol
Jézus ott van, Ott az otthonom.

Ahol ott van...

Ford.: Vargha Gyuláné (1863–1947)

447. Ameddig Jézus él

Orosz dallam

A - med - dig Jé - zus él, A -

med-dig Ő se - gél, Nem bánt-hat gond és

fé - le - lem, Ő van min - dig ve - lem.

2. Jó pásztor Jézusom, Vigyáz rám, jól tudom, Legeltet szép zöld pázsiton, Ég harmatát iszom.

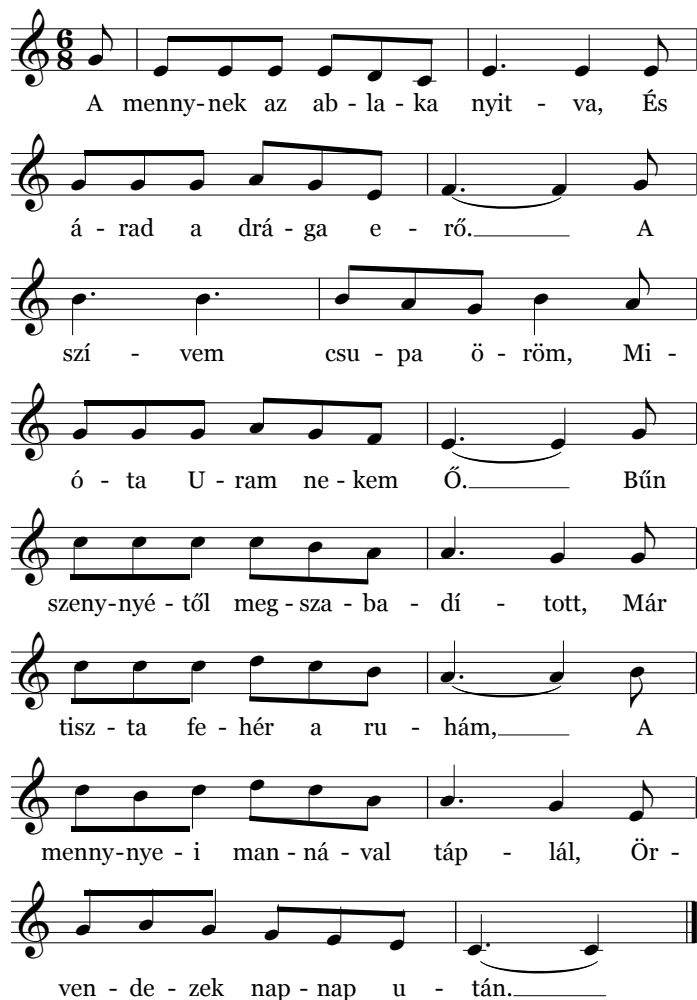
3. Mikor leszáll az est, Sötétje bánt, ijeszt, Az éjszakában is tudom, Hogy megvéd Jézusom.

4. Ha lábam tévedez, Bánt a világ, sebez, Jézus szíven a menhelyem, Ő gyógyírt ad nekem.

5. Ha órá néz szemem, Úgy megvan mindenem. Hogy Jézusom szeret nagyon, Ez a paradicsom.

Heinrich Ernst Gebhardt (1832–1899)

448. A mennynek az ablaka nyitva

A menny-nek az ab - la - ka nyit - va, És
 á - rad a drá - ga e - rő. A
 szí - vem csu - pa ö - röm, Mi -
 ó - ta U - ram ne - kem Ő. Bűn
 szeny-nyé - től meg - sza - ba - dí - tott, Már
 tiszt - ta fe - hér a ru - hám, A
 menny-nye - i man - ná - val táp - lál, Ör -
 ven - de - zek nap - nap u - tán.

Ruth Frey – Sréter Ferenc (1894–1988)

449. A sötét világban

Johannes Petzold
(1912–1985)

A sötét világban

Légy te tiszta fény,_____

Te a kis_____ zugodban,

Az e - nyém - ben én!_____

2. Ámde oly sötét van Kis szívünkben itt, Nincs erónk ragyogni,
Semmi sem segít.

3. Jézus, napvilágunk, Fény Te légy nekünk! Töltsd be napsugár-
ral Csúf, sötét szívünk!

4. Így leszünk mi, így csak Tiszta, drága fény, Te a kis zugodban,
Az enyémben én!

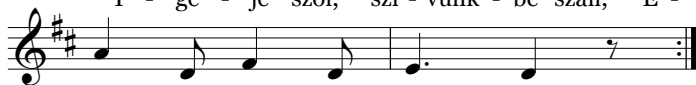
*Gottfried Frei (1851–1901) – Johannes Petzold (1912–1985) –
Sréter Ferenc (1894–1988)*

450. Az áldott orvos

John Hart Stockton
(1813–1877)

Az ál - dott or - vos er - re jár, A
I - gé - je szól, szí - vünk - be száll, E -

drá - ga fő - pap, Jé - zus.
gyet - len üd - vünk Jé - zus.

Halld, mint zeng az é - gi kar

É - des vissz - hang - ja - i - val,

Szí - vem - ben is zeng e dal:

Jé - zus, Jé - zus, Jé - zus!

2. Ki minden vétket megbocsát, S bűnünk eltörli, Jézus.

Megnyitja a menny ajtaját, S vezérel minket Jézus.

Halld, mint zeng...

3. Ti gyermekek, kicsik, nagyok, Tiétek is lett Jézus.

Csak útjain haladjatok És véletek lesz Jézus.

Halld, mint zeng...

4. S ha egykor égbe térhetünk, Miénk örökre Jézus.
Trónjánál zendül énekünk, E drága névről: Jézus.
Halld, mint zeng...

William Hunter (1811–1877) – Szász Béla (1840–1898)

451. Az Úr mindent lát

Az Úr min-dent lát, Az Úr min-dent hall,
Az Úr ü-gyel rám min-dig, min-dig, min - dig. Az
Úr min-dent lát, Az Úr min-dent hall,
Az Úr ve-lem van min - den - nap.

Margaret Friesen

452. Csak parittyá

Al Smith
(1916–2001)

Csak pa-rity-tya, nincs más, Dá-vid még-se fél,

Pász-tor - aj-kán é - nek s buz-gó i - ma kél.

Ki-csi, meg-ve-tett, de fé - li hú U-rát, Öt

kis kö-vecs-két vá-laszt, s a gúny-ra mit sem ad. Kis

si - ma kő a pa - rity - tyá - ba, és a

kis kő kör - be jár, Kis si - ma kő a pa -

rity - tyá - ba, és a kis kő kör - be

jár, És kör - be jár, és kör - be jár és

mesz-sze, mesz-sze száll. Kis kő sü - vít a

lé - gen át, Spor-ba hullt a Gó - li - át.

The image shows a musical score for a song. It consists of two staves, both in treble clef and key of B-flat major (one flat). The first staff contains the lyrics 'mesz-sze, mesz-sze száll. Kis kő sü - vít a'. The second staff contains the lyrics 'lé - gen át, Spor-ba hullt a Gó - li - át.' The music is written in a simple, melodic style with eighth and quarter notes. The lyrics are in Hungarian and appear to be a translation of a well-known song.

Alfred Barney (Al) Smith (1916–2001)

453. Engem szeret Jézusom

William B. Bradbury
(1816–1868)

En-gem sze-ret Jé-zu-som, Bib-li-ám-ból
jól tu-dom. Mind ö-vé a kis gyer-mek,
E-rőt ad a gyön-gék-nek. Úgy van, Ő sze-ret,
Ő sze-ret na-gyon. Úgy van, Ő
sze-ret, I-gé-jé-ből tu-dom.

2. Jézus értem szenvedett, Megnyitotta az eget. Bűnömtől megtisztított, Mennyországba fogadott.

Úgy van...

3. Jézus szeret, velem van, Őriz minden utamban. Mennybe viszi gyermekét, Ott dicsérem szent nevét.

Úgy van...

Anna Bartlett Warner (1827–1915) – Victor János (1860–1937)

454. Egy kapu, csak egy van

Egy ka-pu, csak egy van, De két ol-dalt is látsz:

Kül - sőt és bel - sőt. Te me - lyi-ken állsz?

Egy ka-pu, csak egy van, De két ol-dalt is látsz.

Én be - lül ál - lok, De te hol is állsz?

Ruth Frey

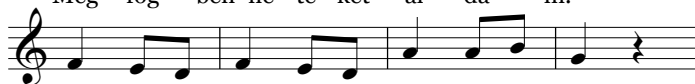
455. Gyermekek, jöjjetek

Gyer - me - kek, jöj - je - tek,
Ő sze - ret ti - te - ket,

Jé - zus e - lé fo-gunk ál - la - ni!
Meg fog ben-ne - te - ket ál - da - ni.

Jöj - je - tek, jöj - je - tek, jöj - je - tek hát,

Szí - ve - tek Jé - zus - nak ad - já - tok

át, Ad - já - tok át!

456. Gyermekhad, zengd

*Georg Friedrich Händel
(1685–1759) nyomán*

Gyer - mek - had, zengd Meg - vál - tód - nak

Nagy ke - gyel - mét, szent ne - vét.

Hí sze - rel - mét ad - ja né - ked,

Ad - ta egy - kor é - le - tét.

Víg ho - zsan - nát, víg ho - zsan - nát

Jé - zu - sunk - nak zeng - je - tek!

Víg ho - zsan - nát, víg ho - zsan - nát

Jé - zu - sunk - nak zeng - je - tek!

2. Fényhonát, hogy odahagyta S bús földünkre költözött, Szívesen járt neki zengő, Vidám gyermekek között.

Víg hozsannát...

3. Fönn a fényes égi honban Angyalajkak zengenek, Tízezerszer tízezernyi Őt dicsérő éneket.

Víg hozsannát...

4. Zengj gyermekhad, Őt magasztald, Megváltódat, Szentedet, Míg majd egykor fönn az égben Dicséretét zengheted!

Víg hozsannát...

Ford.: Vargha Tamás

457. Gyerünk, nosza hát

The musical score is written on two staves in treble clef with a common time signature (C). The melody consists of eighth and quarter notes. The lyrics are written below the notes.

Gye-rünk, no-sza hát, Szo-ros ka-pun át!

Ka-pun át a kes-keny út-ra Ki ér ha-ma-rább?

2. Szoros kapunál Ránk valaki vár. Jézus Krisztus vár reánk és Életet kínál.

3. Mennybevezető Úton vezet Ő. Egyikünk se' téved el, ha Ő a vezető.

Füle Lajos (1925–)

458. Ha a reggel ránk virrad

Ha a reg - gel ránk vir - rad és
kel - te - get a nap - su - gár, Cseng - ve kél a
sok kis - ma - dár há - la - da - la már.

2. Csengve száll a mi dalunk is, fel a kéklő égen át, Mindegyikünk vidám szívvel a munkához lát.

3. Munkálkodjunk örvendezve, nemsokára alkonyul! Vele végzett jó munkára áldást ad az Úr.

Svédből ford.: Túrmezei Erzsébet (1912–2000)

459. Halld, egy bárányt ismerek

Halld, egy bá - rányt is - me - rek,
Pász - to - rá - tól el - fu - tott,
Szót fo - gad - ni nem sze - ret.
Rossz u - tak - ra így ju - tott.
Halld, halld, halld, a bá - rány én va - gyok.
Halld, halld, halld, a bá - rány én va - gyok.
Ám - de Jé - zus meg - ta - lált s el -
nem ha - gyott.

2. Halld, egy bárányt ismerek, Tüskön-bokron ténfereg. Botlik majd itt, majd amott. Jaj, de sok sebet kapott! /: Halld, halld, halld, a bárány én vagyok, :/ Ámde Jézus ölbe vett s meggyógyított.

3. Lásd, a bárány én vagyok, Szót fogadni akarok, Nem hagyom el Pásztorom, Véle járok jó úton. /: Lásd, lásd, lásd, s bárány én vagyok. :/ Jó Megváltóm, a tied, tied vagyok!

Heinrich Ernst Gebhardt (1832–1899)

460. Halld, halld, Jézus

Halld, halld, Jé - zus sze - ret en - gem!

Min - den gyer - me - ket sze - ret.

Sár - ga, fe - hér, fe - ke - te, Mind ked - ve - sek e - lőt - te.

Kis - gyer - me - kek, Jé - zus sze - ret ti - te - ket!

461. Halld meg a hívást

George Frederick Root
(1820–1895)

Halld meg a hí - vást, Jé - zu - so - dét!

Még ma kö-veds Őt, fog - va ke - zét!

Áld - va a kar - ját tár - ja fe - léd,

Ked - ve - sen így szól: „Jöjj!”

Ó, mi szép s di - cső lesz majd a nap,

Hogy - ha lel - künk tiszt - ta lesz s sza - bad,

S min - ket az é - gi hon be - fo - gad!

Itt va - gyok, Jé - zus, lásd!

2. Halld meg, ó, gyermek, drága szavát, Nyisd meg a szíved, add magad át! Édes a béke, mit neked ad, Bátran azért, csak jöjj!

Ó, mi szép...

3. Higgy a szavának, nem taszít el! Szívedhez ott ver szíve közel. Hű szeretettel karja ölel, Jöjj csak, ó, bűnös, jöjj!

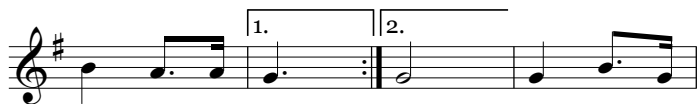
Ó, mi szép...

*George Frederick Root (1820–1895) – Vargha Gyuláné
(1863–1947)*

462. Hallelu, hallelu

Hal-le - lu, hal-le - lu, hal-le - lu, hal-le - lu - ja,

Jé - zust di - csérd! csérd! Di - csér - jed

Ót! Hal - le - lu - ja! Di - csér - jed

Ót! Hal - le - lu - ja! Di - csér - jed

Ót! Hal - le - lu - ja! Jé - zust di - csérd!

463. Hallottad-e már

Füle Lajos
(1925–)

Hal - lot - tad - e már?

Halld meg te is hát:

Is - ten ér - ted küld - te föld - re

egy - szü - lött Fi - át!

2. Jézus nekem is életet adott. Háladalban zengi ajkam: Jézusé vagyok!

3. Amerre megyek, hirdetem nevét, Nagy kegyelme életemre örökre elég.

4. Ha majd értem jön, lesz nagy örömöm, Angyalok közt nagy seregben áldom odafönn.

Füle Lajos (1925–)

464. Hallottuk, az Úr

Hal-lot-tuk, az Úr be-szél: Jé-zus él, Jé-zus él!

Szállj, ö-röm-hír, szer-te-szét: Jé-zus él, Jé-zus él!

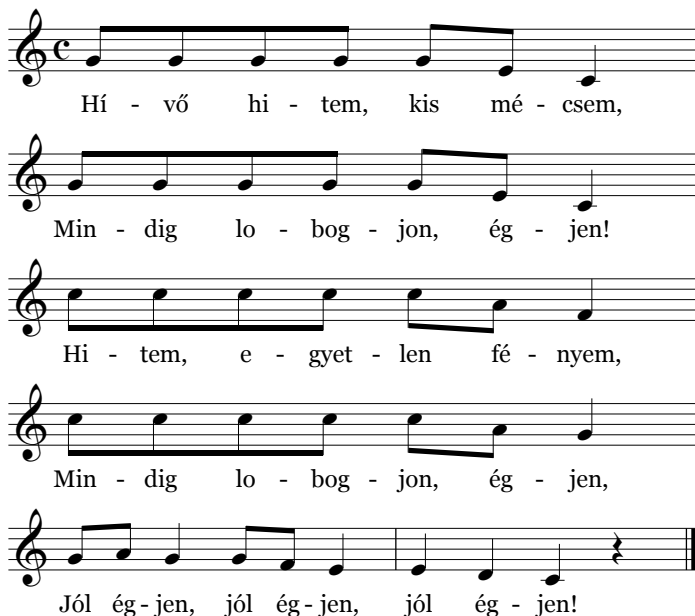
Min-den or-szág hall-ja meg, Zeng-jék er-dők és he-gyek,

E - lő - re, az Úr ve-zet, Jé-zus él, Jé-zus él!

2. Kicsi szívünk mit beszél? Jézus él, Jézus él! Hálaének hangja
kél, Jézus él, Jézus él! Minden gyermek hallja meg, Szívből
zengjen éneket, Előre, az Úr vezet, Jézus él, Jézus él!

465. Hívó hitem

Hí - vő hi - tem, kis mé - csem,
Min - dig lo - bog - jon, ég - jen!
Hi - tem, e - gyet - len fé - nyem,
Min - dig lo - bog - jon, ég - jen,
Jól ég - jen, jól ég - jen, jól ég - jen!

2. Véka alá nem rejtem, Jézus nekem mindenem. Véka alá nem rejtem, Jézus nekem mindenem, Mindenem, mindenem, mindenem.

3. Fényhitem ki nem oltják, Jézus őrzi szent lángját. Lánghitem ki nem oltják, Jézus őrzi szent lángját, Hit lángját, hit lángját, hit lángját.

4. Hitem ragyog neked is, Mindenütt, még otthon is. Hitem ragyog neked is, Higgy és ragyogj, jöjj, te is, Kicsik is, nagyok is, jöjj te is!

466. Hogyha Jézus újra eljön *George Frederick Root*
(1820–1895)

Hogy-ha Jé - zus új - ra el - jön Mint
Ott a menny-ben, kit meg - vál - tott, Mind
di - cső Ki - rály, Mint meg - any - nyi csil -
e - lőt - te áll.
la - gok, Mind úgy fény - le - nek, — Jé - zus
ko - ro - ná - já - ban Drá - ga gyöngy - sze - mek.

2. Összegyűjti, összegyűjti Szent csapatba ott Mind, akit csak
drága vére Bűntől megmosott.

Mint megannyi...

3. Mind szívére vonja majd a Sok kis gyermeket, Kik siettek néki
adni Gyermekszívüket.

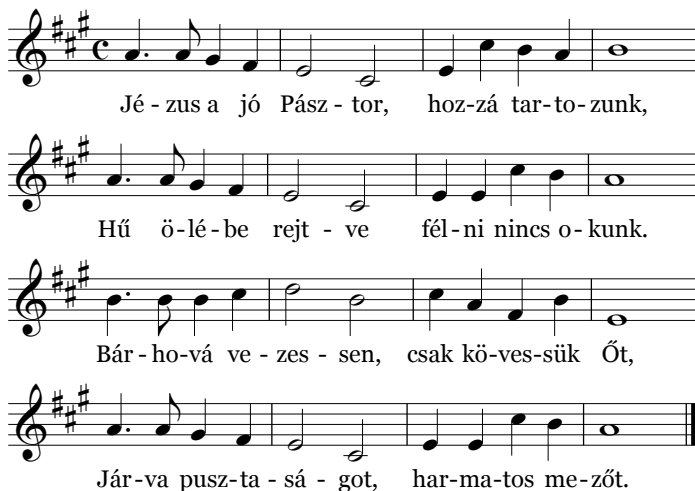
Mint megannyi...

4. Hogyha szíved Jézusodnak Híven átadod, Néked majd a
menny honában Lesz az otthonod.

Mint megannyi...

*William Orcutt Cushing (1823–1903) – Heinrich Ernst
Gebhardt (1832–1899)*

467. Jézus a jó Pásztor

Jé - zus a jó Pász - tor, hoz-zá tar-to-zunk,
Hű ö-lé-be rejt - ve fél-ni nincs o-kunk.
Bár - ho-vá ve - zes - sen, csak kö-ves-sük Őt,
Jár-va puszs-ta - sá - got, har-ma-tos me-zőt.

2. Jézus a jó Pásztor, őrá ismerünk, Hogyha tiszta hangja lágyan szól nekünk. Megpirongat néha, édes a szidás. Ő vezessen minket, Ő és senki más!

3. Jézus a jó Pásztor, meghalt nyájáé', Mindegyik juhára hullt a drága vér. Rajta van pecsétje minden gyermekén, „Lelkem adtam néki – szól – és így enyém.”

4. Jézus a jó Pásztor, karja fegyverünk. Jönne bár a farkas, mit sem árt nekünk. A halál völgyében szívünk nem remeg, Tudjuk, a halált is Jézus győzte meg.

Hugh Stowell (1799–1865) – Vargha Gyuláné (1863–1947)

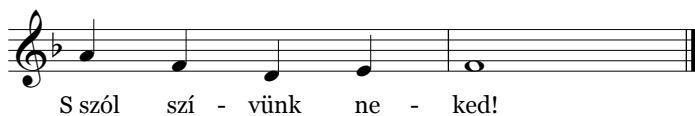
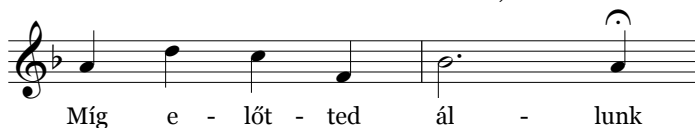
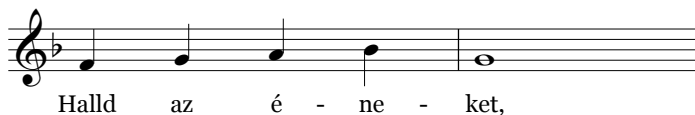
468. Jézus erre jár

Jé - zus er - re jár, Ő a nagy Ki-rály,
Is - ten küld - te le a föld - re Őt i - de mi - hoz -
zánk. Hív ma is ti - te - ket:
„Jöj - je - tek, gye - re - kek, A - dok nék - tek
tiszt - ta szí - vet, Drá - ga kin - cse - ket!”

2. Tiszta, új szívet, Drága életet, Boldogságot, békességet Jézus ad idelent. Átvesszi terhedet, Letörli könnyedet, Vándorutad véget érve Mennybe fölvezet.

Tariska Zoltán

469. Jézus, fönn az égben

2. Bár Te szent s dicső vagy, Úr ég s föld felett, Hallgatod, ha zengnek Kisded gyermekek.

3. Oly gyengék vagyunk mi, Könnyen elbukunk, Hát vezesd, Megváltónk, Menny felé utunk!

4. Óvj a bűntől minket, Védj minden napon, És taníts szeretni Téged, Jézusom!

5. S majd ha hívsz a mennybe, Hol van otthonunk, Boldogan feleljük: „Jézus, itt vagyunk!”

Ford.: Vargha Gyuláné (1863–1947)

470. Jézushoz ha térek

Jé - zus - hoz ha té - rek, Tűn - nek a ba -
jok, Kedv - re kap a lé - lek S a szív
nem sa - jog. Jé - zu - som - hoz té - rek,
Víg - ga Ó te - het. Nyá - ja - san hív
hang - ja min - den gyer - me - ket.

2. Jézushoz ha térek, Szeretetet fogad, Megadja, mit kérek, bocsánatot ad.

Jézusomhoz térek...

3. Jézushoz ha térek, Megfogja kezem, S majd az örökélet honába visz el.

Jézusomhoz térek...

4. Ott fehér ruhában Boldog gyermekek Megváltó Urunknak zsoltárt zengenek.

Jézusomhoz térek...

Fanny Crosby (1820–1915) – Vargha Tamás (1890–1968)

471. Jézus kopogtat

Népdal

Jé - zus ko - pog - tat,
gyer - tyát gyúj - to - gat,
A - hol be - lép, itt is, ott is
gyer - tyát gyúj - to - gat.

2. Szívem megnyitom, térj be, Jézusom! Gyűjtsd meg hitem kis gyertyáját, térj be, Jézusom!

3. Itt a gyertya benn, itt a szívemben, Jézus egy kis gyertyát gyűjtött itt a szívemben.

4. Kis gyertya-hitem vigyázva viszem, Fúvó szellő el ne fújja, vigyázva viszem.

5. Sötét a világ, ragyogj, kicsi láng! Jézus felé mutass utat, ragyogj, kicsi láng!

Túrmezei Erzsébet (1912–2000)

472. Jézus Krisztus erre megy

Jé-zus Krisz-tus er-re megy. Jöjj, sza-bad - dá

Ő te-het! Míg el nem ment, szólj ne - ki:—

„Kö - nyö - rülj!” S Ő meg - te - szí.

2. Nézd, megáll és szól neked: „Gyermek, véled mit tegyek?”

Mondd el minden bajodat, Szólj, amíg Ő üdvöt ad!

3. Ím, Uram, lásd, itt vagyok! Hű szerelmed rám ragyog. Törje össze szívemet, Örök üdvöt így nyerek!

4. Ó, mi boldog pillanat: Jézus engem elfogad! Irgalommal rám tekint, Bűneim lemosva mind.

*Joseph Denham Smith (1816–1889) – Vargha Gyuláné
(1863–1947)*

473. Jézus szól: világíts

Jé-zus szól: vi - lá - gíts szép é - ke - sen,

Mint a ki - csi lám - pa, tisztán, fé - nye - sen!

E bú-nös vi - lát - nak sötét éj - je - len,

Ki - ki vi - lá - gít - son a ma - ga he - lyén!

2. Jézus szól: világíts, érettem égj, Világosságomnak a visszfénye légy! Tudja Ő, a földnek sötét éjjelén, Ki világít híven a maga helyén.

3. Jézus szól: világíts magad körül, Lásd, a bűnbe, éjbe mennyi szív merül! Boldog az a lámpa, mely kicsinyke kört, Hová Isten tette, fényével betölt.

Ford.: Vargha Gyuláné (1863–1947)

474. Jöjj az Úrhoz

2. Bízzál benne szüntelen, Légy hittel tele, Ő sosem lesz hűtelen,
Járj csak ővele! Minden percben Őt kövesd, Szent parancsát meg
ne vedd, Őt szívedbe így fogadd, mert Ő üdvöt ad!

*Heinrich Ernst Gebhardt (1832–1899) – Vargha Gyuláné
(1863–1947)*

475. Két kicsi szem

Két ki - csi szem az Úr - ra néz,

Két ki - csi fül hall - gat - ni kész,

Két ki - csí láb már őr - ve - le megy,

Két ki - csí kéz ne - ki moz - dul meg.

Én ki - csi aj - kam Őt vall - ja, és

Én ki - csi szí - vem Ő lak - ja.

476. Kimegy a magvető

Ki-megy a mag-ve-tő, hin-ti szét a ma-got.

A-rany-ló ma-gocs-kák, jó föld-be hull-ja-tok!

2. Ne útfél fogadjon, hol a láb eltapos! Károgó madarak éhesen lesnek ott.

3. Ne kemény, köves föld! Szomjazó kis gyökér Bárhová indul ott, mindenütt követ ér.

4. Ne tövis, gyom közé jussatok, hulljatok, Hol a gyom rabol el levegőt és napot!

5. Égi mag, Ige-mag, hova hull, hova jut? Annyi szív csupa gyom, vagy kemény, mint az út.

6. Új szívet kérek én tőled, ó, Istenem. Te segíts, hogy e szív puha, jó föld legyen!

Túrmezei Erzsébet (1912–2000)

477. Kismadárka

Kis - ma - dár - ka, csi - cser - gő,

Zeng da - lá - tól az er - dő,

É - ne - kel - get es - te - lig'

Bú - ra nem te - lik, Bú - ra,

bú - ra i - dő nem te - lik.

2. Ébred már a napsugár, Dalba kezd a kismadár. Bármit hozhat rá a nap, Háladalba kap. Hála, hála, háladalba kap.
3. Hallgasd csak, hogy énekel, S nézz a kéklő égre fel! Borút, gondot úz a szél, Dalra dal, ha kél. Dalra, dalra, dalra dal, ha kél.
4. Dicsérd Istent szüntelen! Minden útja kegyelem. Bár a pusztán átvezet, Áldd a szent kezet! Áldva áldd a szerető kezet!
5. Járhatsz éjnek éjiben, Hű szeme rajtad pihen. Míg hazaérsz, ajkad új Éneket tanul. Égi, égi éneket tanul.

Finnből ford.: Túrmezei Erzsébet (1912–2000)

478. Kis szívem, kis szoba

Kis szí - vem, kis szo - ba,
Ha nincs lám - pás ben - ne,
Sö - tét és fe - ke - te.
Fényt ki gyújt fel ben - ne?

2. Arra jár a Király, Ő ad tiszta lámpást. Szívemben fény ragyog,
És Ő ugyan mit lát?

3. Sok a szenny mindenütt A kicsi szobába', Szomorú a Király,
Amikor meglátja.

4. Menj oda Őhozzá, Hogy Ő megtisztítson, Vérével megmosson,
Üdvösséget adjon!

479. Kis telefonom van

Kis te - le - fo - nom van ne-kem: két

ösz-sze-tett ke - zem! Mit lenn a föl-dön

mon-dok el, Meg - vál-tóm hall - ja fenn. Ha

hí-vom Őt, ba - rá - to-mat, Ő min-dig vá - la -

szol. Fel-hang-zik már: „Hal - ló, hal - ló!” Sa

szí-vem hall-ja jól. Csin-gi-lin-gi, csin-gi-ling,

szólj kis te - le - fon! Ösz - sze-kul - cso -

lom ke-zem s fel - hí - vom Jé - zu - som.

480. Kit dicsérek

Kit di - csé - rek, tu - dod - e,
Ki a szí - vem ö - rö - me? Kin - cset né - kem
hogy ki ad? Di - cső - ség - be ki fo - gad?
Jé - zus, a Meg - fe - szí - tett.

2. Hitem kire építem? Ki ad erőt szüntelen? Ki viseli vétkeimet?
Jó Atyámhoz ki vezet? Jézus, a Megfeszített.

3. Az én Uram csakis Ő, Tőle jön az üdv, erő. Megmos és meg-
igazít, Égi szolgálatra hív Jézus, a Megfeszített.

4. Hogyha eljön a halál, Ágyam mellé majd ki áll? Országába ki
visz át? Ki ad hófehér ruhát? Jézus, a Megfeszített.

Johann Christoph Schwedler (1672–1730) – Iványi Tiborné

481. Krisztus báránya

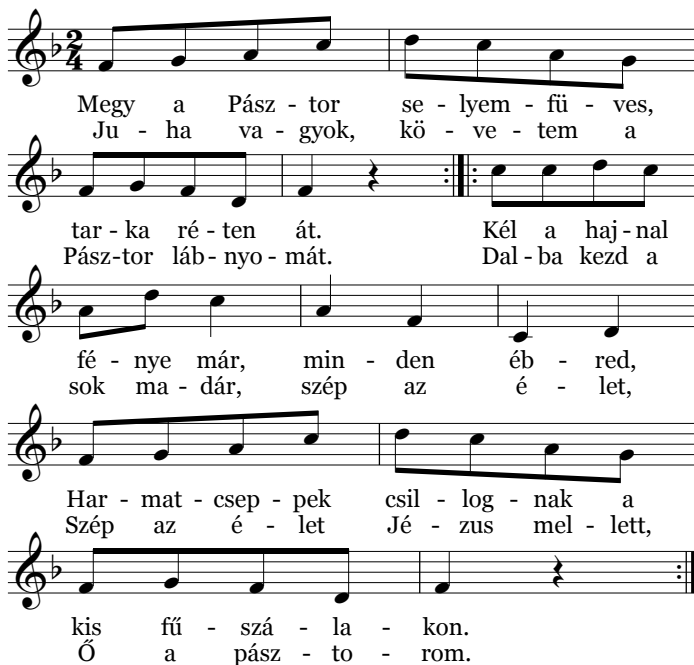
Krisz - tus bá - rá - nya va - gyok,
Krisz - tu - sé, Krisz - tu - sé,
Krisz - tus bá - rá - nya va - gyok,
é - nek - lek az ú - ton.
És nem fé - lek sem - mi - től,
Jé - zus meg - véd min - den - től.
U - tam ő - ve - le fu - tom,
é - nek - lek az ú - ton.

2. A menny felé haladok boldogan, boldogan, A menny felé haladok, éneklek az úton. A csodaváros felé, új Jeruzsálem felé. Odaérek, jól tudom, éneklek az úton.

3. Itt az utam még nehéz, szenvedés, szenvedés, Itt az utam még nehéz, éneklek az úton. Bár a részem ma itt ez, De az Úrnál nem így lesz. Örökséget ad, tudom, éneklek az úton.

4. Majd a mennybe érkezem, biztosan, biztosan, Majd a mennybe érkezem, éneklek az úton. Üdvösségem ott élem, szent orcáját szemlélem, Boldog leszek, jól tudom, éneklek az úton.

482. Megy a Pásztor

Megy a Pász - tor se - lyem - fü - ves,
Ju - ha va - gyok, kö - ve - tem a

tar - ka ré - ten át. Kél a haj - nal
Pász - tor láb - nyo - mát. Dal - ba kezd a

fé - nye már, min - den éb - red,
sok ma - dár, szép az é - let,

Har - mat - csep - pek csil - log - nak a
Szép az é - let Jé - zus mel - lett,

kis fű - szá - la - kon.
Ő a pász - to - rom.

2. Megy a Pásztor sötét völgyön, pusztaságon át. Juha vagyok, követem a Pásztor lábnyomát. Míg a Pásztor elöl jár, nincs mit félek, Nem ijeszt a nagy sötétség, hogyha Ő velem. Jézus az én Pásztorom, baj nem érhet, Miért lenne szívem mélyén gond és félelem?

3. Megy a Pásztor hazafelé a gyöngykapun át. Juha vagyok, követem a Pásztor lábnyomát. Tárul már a gyöngykapu, Jézus nyája A mennyei arany-hímes rétre hazaért. Bárányait szüntelen hívja Jézus, Hiszen vérét hullatta a szegény juhokért.

483. Mennyből az angyal

Gimesi gyűjtemény,
1844

Menny-ből az an - gyal le - jött hoz-zá - tok,
Pász-to - rok, pász-to - rok, Hogy Bet-le-hem-be
si - et-ve men-ve Lás - szá - tok, lás - szá - tok!

2. Istennek Fia, aki született Jászolban, jászolban, Ő lesz tinéktek Üdvözítőtok Valóban, valóban.

3. Mellette ott van az édesanyja, Mária, Mária; Barmok közt fekszik, jászolba' nyugszik Szent Fia, szent Fia.

4. El is indultak köszöntésére Azonnal, azonnal. Szép ajándékot vittek szívükben Magukkal, magukkal.

5. A kised Jézust egyenlőképpen Imádják, imádják, A nagy Úr Istent, ilyen nagy jóért Mind áldják, mind áldják.

Szentmihályi Mihály énekeskönyve, 1798

484. Mert a Jézusé vagyok

Lipcsei korálkönyv,
1844

Mert a Jé - zu - sé va-gyok, Ar-com egy-re
 úgy ra-gyog. Szí-vem ör-vend pász-to - rá - nak,
 Lel-kem hí - vó szent sza - vá - nak, Is - mer en - gem
 és sze - ret, Né-ven szó - lít, úgy ve - zet.

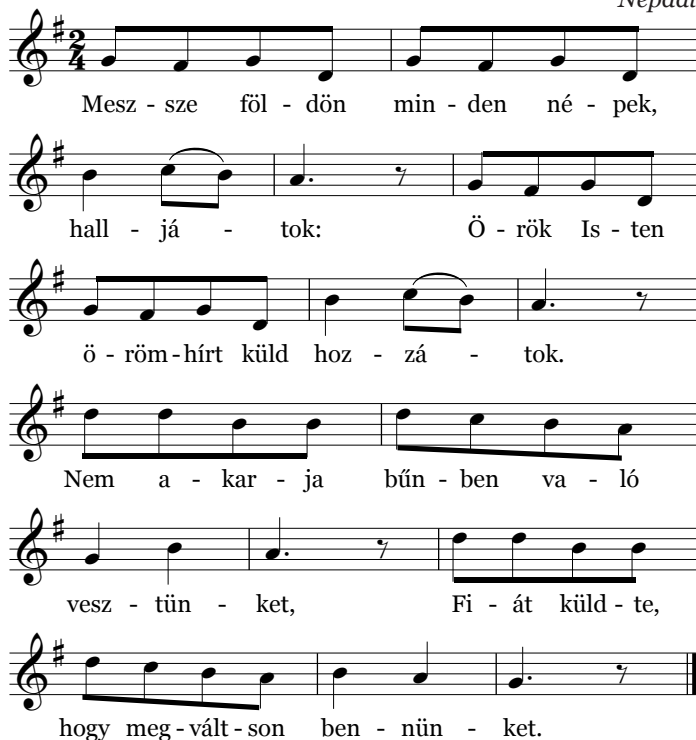
2. Híven őriz Ő maga, Bátorít szelíd szava, Hús patakhoz
 elvezérel, Szomjam oltja friss vizével, Hordoz zöldellő gyepen,
 Nincs hiányom semmiben.

3. Hogyne volna így nekem Boldog, teljes életem? S majd ha
 véget ér az élet, Angyalokkal égbe térek, Hol hú pásztorom fogad,
 És örök hajlékot ad.

*Henriette Luise von Hayn (1724–1782) – Vargha Gyuláné
 (1863–1947)*

485. Messze földön

Népdal

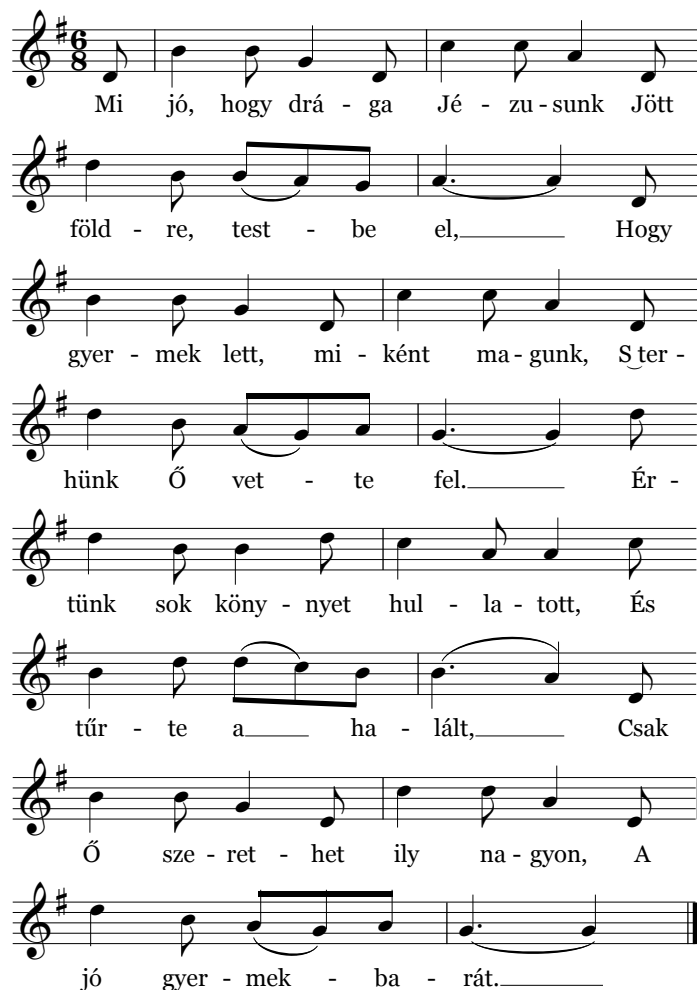
Mész - sze föl - dön min - den né - pek,
hall - já - tok: Ö - rök Is - ten
ö - röm - hírt küld hoz - zá - tok.
Nem a - kar - ja bűn - ben va - ló
vesz - tün - ket, Fi - át küld - te,
hogy meg - vált - son ben - nün - ket.

2. Szállj örömhír, a világ négy tájára: Megfizetett értünk Isten Báránya. Piros vére hullásával megváltott, És a mennyben szerzett nekünk országot.

3. Szálljon a hír, szálljon sebes szélszárnyon, Örömeivel, mint a galamb, úgy szálljon, Ó, siessünk mi is vígan hirdetni, Míg Jézusban békét talál mindenki!

Túrmezei Erzsébet (1912–2000)

486. Mi jó, hogy drága Jézusunk jött

Mi jó, hogy drá - ga Jé - zu - sunk Jött
 föld - re, test - be el, _____ Hogy
 gyer - mek lett, mi - ként ma - gunk, S ter -
 hünk Ó vet - te fel. _____ Ér -
 tünk sok köny - nyet hul - la - tott, És
 tűr - te a _____ ha - lált, _____ Csak
 Ó sze - ret - het ily na - gyon, A
 jó gyer - mek - ba - rát. _____

2. Még újra s újra visszatér És zörget szíveden. Szelíden, majd sürgetve kér: Bocsáss be gyermekem! Imádat meghallgatja Ő, Biztatva integet, Nézd, kincseket kínálva jó, Mit égből hoz neked.

3. Nem testi szemmel látjuk itt, A földön járva még, De rá hitünk, ha feltekint, Szent arca int felénk. Az égi trónon ülve fenn, Vár ránk dicső Urunk, S kegyelmiből vár ránk a menny, Ha majd feltámadunk.

*Heinrich Ernst Gebhardt (1832–1899) – Victor János
(1860–1937)*

487. Mi várjuk az Úr Jézust

Mi vár - juk az Úr Jé - zust, mi - kor
jön. Mi vár - juk az Úr Jé - zust mi - kor
jön. Mi vár - juk az Úr Jé - zust,
Vár - juk az Úr Jé - zust,
Vár - juk az Úr Jé - zust, mi - kor jön.

2. Mi repülünk elébe, mikor jön. Mi repülünk elébe, mikor jön.
Mi repülünk elébe, Repülünk elébe, Repülünk elébe, mikor jön.
3. Mi térdelünk elébe, mikor jön. Mi térdelünk elébe, mikor jön.
Mi térdelünk elébe, Térdelünk elébe, Térdelünk elébe, mikor jön.
4. Mi dicsőítjük Őt, amikor jön. Mi dicsőítjük Őt, amikor jön. Mi
dicsőítjük Jézust, Dicsőítjük Jézust, Dicsőítjük Őt, amikor jön.
5. Mondd, mit teszel, te bűnös, mikor jön? Mondd, mit teszel,
te bűnös, mikor jön? Mondd, mit teszel, te bűnös, Mit teszel, te
bűnös, Mit teszel, te bűnös, mikor jön?

6. Majd mondod a hegyeknek, mikor jön, Majd mondod a hegyeknek, mikor jön, Majd mondod a hegyeknek, Mondod a hegyeknek, Mondod a hegyeknek, mikor jön:

7. „Ó, hegyek, essetek ránk, mert Ő jön! Ó, hegyek, essetek ránk, mert Ő jön! Ó, hegyek, essetek ránk, Hegyek, essetek ránk, Hegyek, essetek ránk, mert Ő jön!”

8. „Ó, rejtsetek el, halmok, mert Ő jön! Ó, rejtsetek el, halmok, mert Ő jön! Ó, rejtsetek el, halmok, Rejtsetek el, halmok, Rejtsetek el, halmok, mert Ő jön!”

9. Ó, bűnös, el ne késs, mert Jézus jön! Ó, bűnös, el ne késs, mert Jézus jön! Ó, bűnös, el ne késsél, Bűnös, el ne késsél, Bűnös, el ne késsél, mert Ő jön!

10. Mi várjuk az Úr Jézust, mert eljön. Mi várjuk az Úr Jézust, mert eljön. Mi várjuk az Úr Jézust, Várjuk az Úr Jézust, Várjuk az Úr Jézust, mert eljön.

488. Ó, jöjjetek mind *Johann Abraham Peter Schulz*
(1747–1800)

Ó, jöj - je - tek mind i - de, kis gye - re -
Meg - lát - ni, ki já - szol - ban most szü - le -
kek, tett! Ez é - jen a men - ny - ből a
föld - re le - jött, A jó A - tyá
ad - ta e szent ö - rö - möt.

2. Nincs fény odabenn, csak egy enyhe sugár, Hol rongyban úgy alszik az égi Király. Oly édes a kised, oly angyali szép, Nem lát soha szebbet a föld, sem az ég.

3. Ott fekszik a széna s a szalma között, Szűz Mária nézi s a József is Őt. A pásztorok arcra lehullanak ott, S zeng angyali kar neki hódolatot.

4. Jöjj, térdre borulj te is, áldva imádd, Miképpen a pásztorok, Isten Fiát, S úgy zengjen az ajkon a víg, üde dal, Mint boldogan énekel angyali kar!

5. Ó, Jézus, fogadd el az én szívemet, Oly boldogan átadom azt teneked! Lemosva a bűntől a mennybe fogadj, És majd veled ott örökéletet adj!

Christoph von Schmid (1768–1854) – R. Váró Margit
(1891–1972)

489. Olvasd egyre szent Bibliád

Ol - vasd egy - re szent Bib - li - ád,

Szent Bib - li - ád, szent Bib - li - ád!

Mín - den nap mondj buz - gó i - mát, Él - ni

így fogsz csak! Van-e ben - ned

vágy? Van-e szom - jú - ság?

Ol - vass I - gét, mondj hó i -

mát, S U - rad el nem hagy!

490. Ó, mi boldog ember

Ó, mi bol-dog em-ber, ki csak az Úr-nak
él! Az Ő ke-zét fog-va sem-mi-től se fél.
Künn a nagy vi-lág-ban bár dúl-hat száz vi-
szály, Csu-pa nap-su-gár a szív, hol
Jé-zus a Ki-rály. Csu-pa nap-su-gár,
csu-pa nap-su-gár, Csu-pa nap-su-
gár a szív, hol Jé-zus a Ki-rály.

2. Jézussal szívembe a béke költözött, Hű szerelme kísér bú és baj között. Eltörli a könnyet, el mindent, ami fáj, Csupa napsugár a szív, hol Jézus a Király.
Csupa napsugár...

491. Ó, vigyázz, kicsi szem, mit figyelsz!

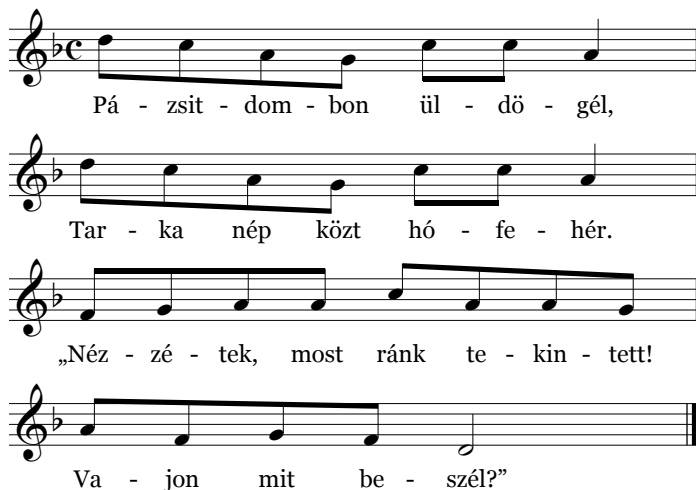
Ó, vi - gyázz, ki - csi szem, mit fi -
gyelsz! Ó, vi - gyázz, ki - csi szem, mit fi -
gyelsz! Is - ten fenn az ég - ből
néz le rád, lásd, jól vi - gyázz egy - re
hát, ki - csi szem, mit fi - gyelsz!

2. /: Ó, vigyázz kicsi fül, mit fülelsz! :/ Isten fenn az égből néz le rád, lásd, jól vigyázz egyre hát, kicsi fül, mit fülelsz!
3. /: Ó, vigyázz kicsi száj, mit beszélsz! :/ Isten fenn az égből néz le rád, lásd, jól vigyázz egyre hát, kicsi száj, mit beszélsz!
4. /: Ó, vigyázz kicsi kéz, mit teszel! :/ Isten fenn az égből néz le rád, lásd, jól vigyázz egyre hát, kicsi kéz, mit teszel!
5. /: Ó, vigyázz kicsi láb, hova mégy! :/ Isten fenn az égből néz le rád, lásd, jól vigyázz egyre hát, kicsi láb, hova mégy!
6. /: Ó, vigyázz kicsi szív, hiszel-e! :/ Isten fenn az égből néz le rád, lásd, jól vigyázz egyre hát, kicsi szív, hiszel-e!

7. /: Ó, vigyázz kicsi én, nagy ne légy! :/ Isten fenn az égből néz le rád, lásd, jól vigyázz egyre hát, te nagy én, kicsi légy!

Ruth Frey

492. Pázsitdombon

Pá - zsit - dom - bon ül - dö - gél,
Tar - ka nép közt hó - fe - hér.
„Néz - zé - tek, most rá - n - k te - kin - tett!
Va - jon mit be - szél?”

2. Zordon férfi közeleg. „Hess el innen, kicsinyek, Isten Fiát gyermekésszel Meg nem értitek!”

3. „Értjük bizony, ami jó, El ne kergess, morc apó! Zengünk néki olyan zsoltárt, Mint a kis rigó.”

4. Szól a Mester: „Jöjjetek, Szívem népe, kicsinyek, Versenyt égi madárákkal Énekeljete!”

Túrmezei Erzsébet (1912–2000)

493. Rút volt szívem

Rút volt szí - vem, sö - tét, _____ de

Jé - zus o - da be - tét, _____ S mert

meg - mo - sott _____ a vér, _____ már

szí - vem hó - fe - hér. _____ Ott

já - rok majd, tu - dom, _____ a

szín - a - rany _____ ú - ton. _____ Ó,

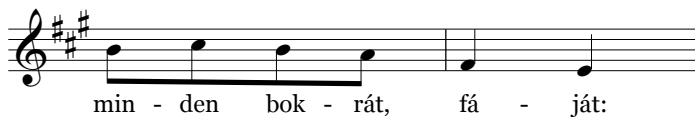

mily cso - da nagy sze - re - tet: _____ le -

mos - ta bú - ne - i - met! _____

494. Sűrű erdő mélyén

2. Szűrő tövis tépi, hull a vére érted. Te elveszett bárány, Jézus keres téged. Mint Ő, a jó Pásztor, nem szeret úgy senki, Kicsi báránykáját vérén is megmenti.

3. Engem keres Jézus, veszni nem hagy árván. Ha megtalál Jézus, hazavisz a vállán. Hív szerető szóval: Hol vagy kicsi bárány? Megment engem Jézus, hulló vére árán.

Túrmezei Erzsébet (1912–2000)

495. Száz juhocskám

Száz ju - hocs kám mind e - gyütt le - gelt.

Egy kö - zü - lük va - jon ho - va lett?

Va - la - hol a zöld er - dő - be' bent,

A jó út - ról, jaj, de mesz - sze ment!

2. Megyek, megyek, megkeresem őt, Bejárom az erdőt és mezőt.

Legyen az út bármilyen kemény, Juhocskámat visszahozom én.

3. Visszahozom az én vállamon. Összetörve, sebezve nagyon.

Sebeire balzsamot teszek. Ó, milyen nagy ez a szeretet!

4. Ó, milyen nagy ez a szeretet, Melyet kimondani se' lehet!

Ott a béke, ott a nyugalom Drága, hű szíveden, Jézusom.

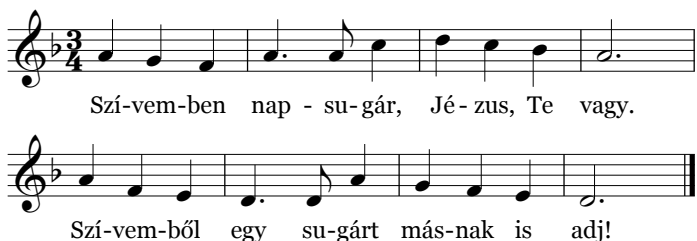
496. Sziklára rakd

Szik - lá - ra rakd a fun - da-men - tu - mot! A
szik - la szí-lárd, de el - fut a ho-mok. Ha
jó a zi - va - tar vagy föld - ren - gés ráz, Nem
ren-dül a szik-la és nem dől ősz - sze a ház.

Vargha Tamás (1890–1968)

497. Szívemben napsugár

Szí-ve-m-ben nap - su - gár, Jé - zus, Te vagy.
Szí-ve-m-ből egy su-gárt más-nak is adj!

2. Egedből add nekem Szentlelkedet, Lehessek napsugár, fényes, meleg!

498. Szívünk zengje már

Szí - vünk zeng - je már,
Jé - zus er - re jár!
É - gi bé - ke, fény kí - sé - ri,
Fény - lő nap - su - gár.

2. Engem is szeret, Téged is szeret, Mennyszágból érettem a Földre érkezett.

3. Hidd, és ad neked Tiszta, új szívet, Hogyha bűnös szívedet most Őlé viszed.

Füle Lajos (1925–)

499. Szoros kapu, keskeny út

Szo - ros ka - pu, kes - keny út, -

az Úr Jé - zus mond - ja:

Kis - fi - úk és kis - le - á - nyok,

jöj - je - tek át raj - ta! -

Ál - tal - men - nénk raj - ta,

ál - tal - men - nénk raj - ta,

Na - gyon szo - ros a ka - pu,

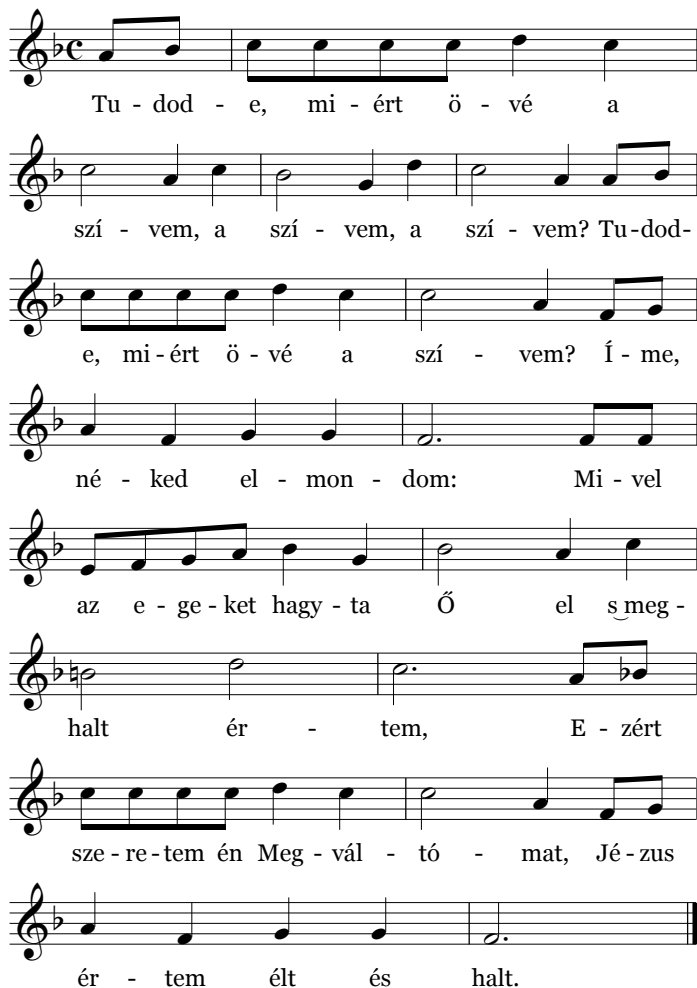

nem fé - rünk át raj - ta.

2. Szoros kapu, keskeny út, – az Úr Jézus mondja – Rakjátok le a bűn terhét, majd átfértek rajta! – Leraknánk, ha tudnánk, leraknánk, ha tudnánk, Ha valaki levonná, akkor átjuthatnánk.
3. Szoros kapu, keskeny út, – az Úr Jézus mondja – Az én karom elég erős, átsegítlek rajta. – Jézus, segíts rajtunk, Jézus, segíts rajtunk, A Te karod oly erős, kérünk, segíts rajtunk!
4. Kérjétek és adatik – Jézus megígérte. Ő töröli el a bűnöm s veszi a terhét le. – Vedd le, Urunk Jézus, vedd le a mi terhünk, Hadd, menjünk be a kapun s üdvösséget leljünk!
5. Szoros kapu, keskeny út, ez visz fel a mennybe. Fiúk, lányok, jöjjetek hát, boldog új életre! – Általmegyünk rajta, általmegyünk rajta, Ott az örökéletet Jézus nekünk adja.

Dr. Ecsedy Aladár

500. Tudod-e, miért Övé a szívem?

Tu - dod - e, mi - ért ö - vé a
szí - vem, a szí - vem, a szí - vem? Tu-dod-
e, mi - ért ö - vé a szí - vem? Í - me,
né - ked el - mon - dom: Mi - vel
az e - ge - ket hagy - ta Ő el s meg -
halt ér - tem, E - zért
sze - re - tem én Meg - vál - tó - mat, Jé - zus
ér - tem élt és halt.

2. Tudod-e, miért csak benne bízom, őbenne, őbenne? Tudod-e, miért csak benne bízom? Íme, néked elmondom: Mivel az egeket hagyta Ő el s meghalt értem, Ezért bízom az én Megváltómban, Jézus értem élt és halt.

3. Tudod-e, miért csak Őt szolgálom, szolgálom, szolgálom? Tudod-e, miért csak Őt szolgálom? Íme, néked elmondom: Mivel az egeket hagyta Ő el s meghalt értem, Ezért élek az én Megváltómnak, Jézus értem élt és halt.

4. Tudod-e, miért csak Őt dicsérem, dicsérem, dicsérem? Tudod-e, miért csak Őt dicsérem? Íme, néked elmondom: Mivel az egeket hagyta Ő el s meghalt értem, Ezért áldom az én Megváltómat, Jézus értem élt és halt.

Ruth Frey – Sréter Ferenc (1894–1988)

501. Tudod, hogy hány fényes csillag

Tu - dod, hogy hány fé - nyes
fel - hó meny - nyi
csil - lag Dí - szí - ti fenn az e -
il - lan I - de s to - va föld fe -
1. get, 2. lett? Für - ge Is - ten tart - ja ő - ket
szá - mon, El ne vesz - szen, meg ne
áll - jon, Meg - le - gyen, ha szól az
Úr, Meg - le - gyen, ha szól az Úr.

2. Tudod, mennyi pille röpven? Csalja fényes napsugár. Hús habokba hány hal szökken, Hogyha hívja tiszta ár? Isten, az Úr, hívta néven, Hozta létre mindet szépen. Hadd legyen mind fürge, víg, Hadd legyen mind fürge, víg.

3. Tudod, mennyi gyermek ébred Kicsiny ágyban jókorán? Gond se bántja, vígan élhet, Futhat, játszhat mindahány. Égi Atyja kézben tartja, Vágyát tudja, hangját hallja. Téged is lát és szeret, Téged is lát és szeret!

Johann Wilhelm Hey (1789–1854) – Iványi Tiborné

502. Van a mennyben egy kis hely

Van a menny - ben egy kis hely,

én - ne - kem, te - ne - ked.

A - ka - rod - e he - lyed?

Jöjj, és tér - jél meg!

503. Zákeus oly kicsike ember volt

Zá - ke - us oly ki - csi - ke em - ber

volt, Oly csöpp, ki - csi em - ber, lám, De hogy

meg - lát - has - sa az Úr Jé - zust, ni, ott

má - szik a fü - ge - fán. És a Meg - vál -

tó, mi - kor ar - ra ment, meg -

állt a fa tö - vén, Ma a

*És szólt:
„Zákeus, gyere le!”*

te há - zad - ba' szál - lok én!" _____

504. Drága Uram, áldj meg

Drá - ga U - ram, áldj meg en -
 Nyisd meg I - géd szí - vem e -
 gem Szent - lel - ked - del! Egy
 lőtt S áldj meg en - gem!
 szó e - lég, csak mondd, S meg -
 gyó - gul gyer - me - ked.

505. Jézus, küldd most erőd

Jé - zus, küldd most e - rőd, Jé - zus,

küldd most e - rőd, Küld-jed zúg - va és

á - rad - va Te é - gi e - rőd! Á - raszd

ál - dá - sod ár - ját Min - den

or - szá - gon át, Éb - re - dést kezdj én -

ben - nem, Hadd vi - hes - sem to - vább!

506. Krisztus, a Király

Sztárai Társaság

Krisz - tus, a Ki - rály, Néz - zé - tek, fel - áll!

Han - go-san ki - ált, Hall - já - tok a Ki - rályt:

„A - ki - nek lel - ke szom - ja - san ég,

Jöj - jön én - hoz - zám és i - gyék!

Hoz - zám jöj - je - tek, Ben - nem hig - y - te - tek,

És for - rás tá - mad, É - lő víz á - rad be - lő - le - tek!”

507. Lássék lelkemben

Tom M. Jones
(1891–1978)

Lás - sék lel - kem - ben Jé - zus - nak

bé - ké - je, Tisz - ta szí - ve és

meny - nye - i szent lé - nye! Ó,

szállj, Szent - lé - lek, rá - n - k, Áldd

meg szí - vünk és szá - n - k! S ben - nünk

tel - jes lesz Jé - zus - nak szép - sé - ge.

Albert Orsborn (1886–1967)

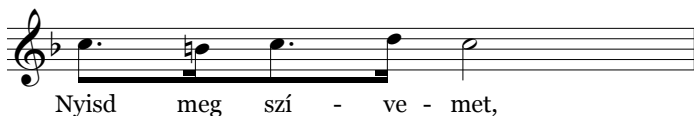
508. Mi hozzád von

Héthalmi Károly
(1908–1995)

Mi hoz - zád von, ó, add meg
 azt, Vedd el, mi tő - led el - sza -
 kaszt! Ma - gam - tól vedd el ön - ma -
 gam, S add, hogy ti - éd le - gyek, U - ram!

509. Senki nem tanít úgy

510. Szenvedésben

Balla Péter
(1908–1984)

Szen - ve - dés - ben en - ge - del - mes,

Kí - sér - tés - ben győ - ze - del - mes,

Jé - zus Krisz - tus, légy ke - gyel - mes!

Rám a bűn, mint ten - ger á - rad,

Kí - sér - tés - nek tü - ze tá - mad.

Nincs se - gít - ség, csak Te - ná - lad.

Da Capo

511. Szólj, Uram, szólj

George Bennard
(1873–1958)

Szólj, U - ram, szólj ne - kem,

És fe - lel - ni né - ked így fo - gok: Küldj, U -

ram, S jól tu - dod,

u - ta - id - ra ví - gan in - du - lok!

George Bennard (1873–1958)

512. Tégy, Uram, engem áldássá

Füle Lajos
(1925-)

Tégy, U - ram, en - gem ál - dás - sá,

Lel - ke - det úgy vá - rom!

Tedd, Te, a szí - vem há - lás - sá,

Hogy ne - ked szol - gál - jon!

Bár - ho - va kül - desz, aj - kam - ról

Zeng - jen az új é - nek!

Tégy, U - ram, en - gem ál - dás - sá,

Oly sok a bús é - let!

Füle Lajos

513. Uram Isten, siess

Debrecen, 1774

U - ram Is - ten, si - ess

Min - ket meg - se - gí - te - ni

Ily nagy szük - sé - günk - ben,

Krisz - tus Jé - zu - sért,

Mi U - run - kért és Meg - vál - tón - kért!

Huszár Gál (1512–1575)

514. Új szívet adj

Balla Péter
(1908–1984)

Új szí - vet adj, U - ram, én - ne - kem!

Új szí - vet adj, én Is - te - nem,

Mely e - gye - dül csak te - ér - ted ég,

S vé - led jár szün - te - len, Csak

vé - led szün - te - len!

2. Nyájas, vidám és szelíd szívet, Mely Jézusom, Te lakhelyed,
Hol egyedül a Te hangod szól, Mely véled van tele, Csak véled
van tele!

Vége van már — kánon

1.
Vé - ge van már a szol - ga - ság -
nak, Si - on fog - lya - it vár - ja
2.
kész ö - rök - ség. Vi - ga - doz a
szí - vünk, szánk vi - dám é - ne - ket
mond e - zért, Mit a cso - da hú U - ra
3.
tett. Könny - hul - laj - tás - sal szór - tuk a ma -
got, de most bol - dog a - ra -
tás a ju - ta - lom Is - te - nünk - től.

Ford.: Czakó Jenő (1901–1958)

